

Бихъ искала...

Бихъ искала да знам, съдбата ще ли
готви и да презра въ мислата на тайните и
да видя, де усивота ще спусне свойтъ ^{дми} котви,
и себе си да видя въ мойтъ буднини.

Бихъ искала да дръпна завеситъ на щакъ,
та елъцето да тукне въ еалотния мндрѣ,
да питамъ издръцитъ, какво ме утре гакъ,
ехъ какво ще е обиланъ световния ми път.

Бихъ искала да знам, стръцето ще желал
дали ще го повтисне — горкото ми ехрцъ!
и плановетъ евидни, мислата ще чертал,
дали ще иламе нвга на свойтъ рѣцъ?

За епашенъ
В. Булатова.

30. III 1930 г.

Русел.